

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 94**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

Det var åter ett treffligt brev, du skall ha mycket tack - jag tycker ^{mycket} att jag nu skrifer i tvärt enda brev att jag är tillrädd om du kommer eller ej. Det måtte visst vara rätt sättet att ljuda dig. Du lär du visst komma -

Kloar för vill du inte bo här - jag är så mycket generad att säga mamma att du inte vill. Hur skall hon komma förstå det? Hon som tog emot tygen à tre-tio gäster och placerade dem på köloft och i garderobskåp utan att de rustade och utan att hon rustade heller. För min del skulle du visst få vara på hotellet, det blir nog med städning ^{först} i alla fall, om du kommer, men jag tror att hon blir ~~stätt~~ förvånad. Jag riskerar mig ej på att tala om det förrän det är säkert att du kommer - jag kan ej lofa dig att slippa. Någon respekt får man då ha för gammalt folk. För resten skall jag säga dig att mamma sträckt upp mig för att jag uppmärksamt dig att ta den dansvits vägen. "Du skall inte bedja henne göra sådana ofventyrligheter. Hon är ju sjuk. Och jag har väl se henne någon gång." - Jag skall köpa en tieltabell jag med och studera - Om jag finner något nytt skall jag sända brefkort imorgon - Jag är nog intresserad

Mamma blir 70 år idag. Vi ljuda inga förmåder, det är ingen som har brgt sig så mycket om, och ingen härnet om dagen - Men nu har hon fått brev från barn och nyssan och nyssan barn, så vi haft lektyr hela dagen - Det är fastligt hyggligt folk våra släktingar, men något visst gemenhet för dem att ej gå öfver märket inte under, men heller inte öfver. De äldre vara originellare, men de yngre äro bra jämnstruktura - Om jag kan begripa - hur jag fick en tanke på att bli författare - Hon har alltså fått lite presenter tänk att det tycker man visst om hur gammal man blir -

Det gör mig ordt det du skrifer om Warburgs - Men naturligtvis går det öfver, tiden hjälper och så arbetet - Och

äro ju tvungna att följa med. Idaril behöfver Betty, så hon
får ej då bort. Det blir nog bra, fast kanske på ett annat sätt.

Jag tror ingen människa vill vara med om sorg, men man
ej kan göra något för. Der kan väl ej förstå Betty äro. Det
är väl detta der kånner tungt. Men det är ju konstigt då
di judiska människor sörja. Jag är rädd för att på öfver
mig ett sådant samvetskrav, men jag är ej rädd för annan
sorg. Ett barn till och med är ju bara en människa och
af människors finness så många.

Vi ska nog arbeta duktigt i sommar. Det vore godt rent af
om en realist kunde tvinga sig till erkännande. Det är mig
så förhatligt att ni symbolister nejers så svårt nu att in-
genting annat blir erkänt. Och för mig är det mesta smak-
ligt af hvad denna sig så kallade symbolister ge ut. Glad
stil angår så tror jag att om du gör den till en viss grad arka-
istisk om du liksom många av våra tankar in i 1790 talets
stil så ger det dessa tankar mycket, mycket hjälp. Det är
en stor bättnad att lämna sitt syft jag helt ända och bli en
annan. Men kan det ej i början af boken, så närvaringen
kräver det mig på en. Blijf mig John Hall eller blif
beck, tänk deras tankar hela boken. Det är så Garborg gjorde
i Fred. Jag experimenterar nu också med det. Det var det
enda, som satta lif i min penne. I första kapitlet af den
någon gjorde jag det en gång. Det är inte svårt, bara man
känner sitt folk.

Det var mycket intressant det du skref om Gleidrusten.
Jag delas mellan begäret att få en bok, som jag kan njuta
af, och mellan en viss lust att bli öfvertygad om att det
ej är så värdeless lämpligt för en författare att då och då
"nura den som älskar ans mest, i väggarna lefande in."
Jag hånjar nästan tro att hans stackars första hustru, som
var behagat, och det bekräde graciösa i hans första dikter.
Inillet har han alltid redan visat, ^{det var hans} men detta andra finner
jag ej. Tror du kan behöfver mot eller medgång för att
bli det han skall bli. Gudske simpel sigurs-popularitet.
Vi läsa Lovisa Petterkvist. Jag kan ej låta bli att
stora skratta. Men jag minns ej ett ord om hennes efterät.
Sin helne.